

بررسی و مقایسه مخلوط خیار و بادمجان زیر پوشش پلاستیک در منطقه جیرفت

یداله میرزایی، غلامرضا افشار منش، علی درینی، نعمت اله ابوسعیدی

به ترتیب مرکز تحقیقات کشاورزی جیرفت و کهنوج

کشت مخلوط از سالیان دور در بسیاری از کشورها متداول بوده که با انجام آن ضمن کاهش خطرات احتمالی ناشی از تک محصولی و افزایش حاصلخیزی خاک، از منابع طبیعی نیز حداکثر بهره‌برداری می‌شود. کشت خیار و بادمجان در منطقه جیرفت در فصل پائیز و زیر پوشش پلاستیک انجام می‌شود و سالیانه میزان قابل توجهی از اراضی تحت کشت این دو محصول می‌باشد. به منظور کاهش سطح زیر کشت محصولات سبزی و صیفی (خیار و بادمجان) و آزادسازی قسمتی از اراضی جهت اختصاص دادن به کشت محصولات استراتژیک و همچنین داشتن تولیدات این محصولات، آزمایش در قالب بلوک-های کامل تصادفی در منطقه جیرفت انجام گردید (۸۲ - ۱۳۸۱)، در این بررسی خیار و بادمجان در تک کشتی و کشت مخلوط آن‌ها مورد مطالعه قرار گرفت، تاریخ کاشت برای هر دو محصول و در هر دو روش (تک کشتی و مخلوط) اواسط آبان‌ماه بود، کشت خیار و بادمجان در تک کشتی و کشت مخلوط خیار با بادمجان زیر پوشش پلاستیک (تونل نیمه بلند)، انجام و مراقبت‌های زراعی و یادداشت‌برداری‌ها و برداشت محصول به موقع صورت گرفت، داده‌ها مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت، عملکرد خیار در تک کشتی ۴۷/۰۲۹ تن، بادمجان در تک کشتی ۴۹/۹۶۶ تن، در مخلوط خیار و بادمجان، ۲۹/۳ تن خیار، ۲۳/۱۳۳ تن بادمجان (در هکتار) حاصل شد، عملکرد نسبی خیار ۰/۶۲۳ و بادمجان ۰/۴۶۳ تن در هکتار در کشت مخلوط آن‌ها بوده است نسبت برابری زمین برای این دو محصول در کشت مخلوط ۱/۱ می‌باشد، نظر به محاسبه نسبت برابری زمین برای این دو گیاه ($LER = 1/1$)، برتری کشت مخلوط نسبت به تک کشتی این دو محصول ثابت شده است.